

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Sárközi Eszter pártfogó ügyvéd (7400 Kaposvár, Kossuth Lajos utca 12.) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) I. rendű, **III.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) II. rendű és **IV.rendű felperes neve** (ugyanottani lakos) III. rendű felpereseknek - az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Módszertani és Jogi Képviseleti Főosztálya (ügyintéző: dr. Révész dr. Galántai Jolán osztályvezető által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2007. december 10. napján kelt 24.P.20.433/2007/30. számú ítélete ellen a felperesek által 32. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, az alperes marasztalását 47.925 (negyvenhétezer-kilencszázhuszonöt) forintra felemeli, az ezen felüli fellebbezett részében az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Pécsi Városi Bíróság S.K.kérelmére 688.000 forint kölcsön visszafizetése iránt fizetési meghagyást bocsátott ki az I. rendű felperessel szemben 2005. március 19. napján. S.K. biztosítási intézkedés elrendelését is kérte, mely kérelem tekintetében a Pécsi Városi Bíróság hiánypótlásra hívta fel. A bíróság - annak ellenére, hogy a jogosult a hiánypótlásra szóló felhívást nem teljesítette - 2005. március 31-én kelt Vh.780/2005/4. számú végzésével a 688.000 forint pénzkövetelés biztosítását elrendelte. A I.rendű alperes 2005. június 21-én kelt és az adós részére július 22-én kézbesített végzéssel az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a kérelmet elutasította.

A Pécsi Városi Bíróság előtt 13.P.21.084/2005. szám alatt folyamatban volt perben a bíróság S.K. kérelmére 2005. július 21-én ismételten elrendelte a 688.000 forint pénzkövetelés biztosítását. A I.rendű alperes 2005. október 27-én kelt Pkf.50.544/2005/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a kérelmet elutasította, figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróságnak hivatalos tudomása volt arról, hogy az adósnak bírósági ítélet alapján nagy összegű követelése áll fenn a korábbi munkáltatójával szemben.

A felperes bankszámláját vezető Drávamenti Takarékszövetkezet 2005. április 12-től december 1-ig zárta az adós számláját, amelyre a zárlat idején kizárólag 2005. május 30-án átutalt 1.275.555 forint és 123.705 forint érkezett. A zárlat elrendelésekor 158.000 forint összegű folyószámla hiteltartozás szerepelt a számlán.

Az I. rendű felperessel szemben a Barcsi Városi Bíróság T.J. végrehajtást kérő kérelmére Vh.193/2005. szám alatt 225.000 forint és járulékai erejéig végrehajtási lapot állított ki. Az önálló bírósági végrehajtó az előtte 154.V.0338/2005. szám alatt folyó eljárásban 2005. augusztus 18-án 427.900 forint (tőke, kamat, költségek) tartozást állapított meg.

A Siklósi Városi Bíróság Harkány Város Önkormányzat kérelmére Vh.384/2005. szám alatt 492.058 forint és járulékai iránt állított ki végrehajtási lapot 2005. május 27-én. A 154.V.0416/2005. szám alatt folyó végrehajtási eljárásban 2005. július 28-án a végrehajtó 755.515 forintban állapította meg az I. rendű felperes tartozását.

Az I. rendű felperes 2005. december 2. napján összesen 1.211.514 forint befizetésével a fenti végrehajtási eljárásokban érvényesített követeléseket kielégítette.

A felperések keresetükben 203.358 forint vagyoni kártérítés, az I. rendű felperes további 2.494.482 forint vagyoni, valamint 10.000.000 forint nem vagyoni kártérítés, a II. és a III. rendű felperések személyenként 20.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérték kötelezni az alperest, mert állításuk szerint a jogszabálysértően elrendelt biztosítási intézkedésekkel, az I. rendű felperes számlájának zárolásával ilyen összegű káruk keletkezett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 28.099 forintot. Ezt meghaladóan a kereseteket elutasította.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperések vagyoni kártérítés iránti keresete az ítéletben teljesített követelésen túl azért alaptalan, mert bár a Pécsi Városi Bíróság a 201-5.Vh.780/2005. szám alatt meghozott biztosítási intézkedés

elrendelése során felróhatóan járt el, amikor a jogszabályi rendelkezést ismerve a szabályozással ellentétes döntést hozott, ezért az ezzel okozati összefüggésben álló kárért az alperes kártérítési felelőssége fennáll. Megállapította, hogy az I. rendű felperes javára a biztosítási intézkedések hatálya alatt összesen 1.399.260 forint összeg érkezett az I. rendű felperes számlájára. Ebből az összegből a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra tekintettel a felperesek egyéb követelést kielégíteni, vagy az I. rendű felperes által 2005. június 15-én kapott megrendelés teljesítéséhez pénzt felhasználni nem tudtak volna. Káruk kizárólag a végrehajtási eljárásban velük szemben érvényesített követelések késedelmes megfizetése miatti többletköltségben, azaz 28.099 forintban állapítható meg, ezért ennek megfizetésére kötelezte az alperest. A nem vagyoni kártérítés körében pedig nem volt az alperes terhére megállapítható olyan magatartás, amellyel a felperesek számára nem vagyoni kárt, a felperesek bármely személyhez fűződő jogának sérelmét okozta volna. A kereseteket ezért a fenti összeget meghaladóan alaptalannak találta és elutasította.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és keresetük hiánytalan teljesítése érdekében a felperesek fellebbeztek.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A másodfokú perköltség igényéről lemondott.

A fellebbezés túlnyomórészt alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által egyébként helyesen megállapított tényállást a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy a dr. T.J. végrehajtást kérő kérelmére 154.V.0338/2005. szám alatt indult végrehajtási eljárásban a bírósági végrehajtó a 2005. június 22-én kelt jegyzőkönyvben összesen 420.266 forintban határozta meg az I. rendű felperestől végrehajtás útján behajtandó összeget, míg a Harkány Város Önkormányzata végrehajtást kérő kérelmére a 154.V.0416/2005. szám alatt indult végrehajtási ügyben a 2005. június 23-án kiállított jegyzőkönyv szerint behajtandó összeg 743.323 forint volt.

Az így kiegészített tényállás alapján is túlnyomó részben helyes az elsőfokú bíróság érdemi döntése.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontját, amely szerint az alperes kártérítési felelőssége csupán a Pécsi Városi Bíróság 2005. március 31-én kelt 5.Vh.780/2005/4. számú - pénzkövetelés biztosítását elrendelő - végzésével összefüggésben áll fenn. E bíróság részéről eljáró bírósági titkár ugyanis a jogszabály egyértelmű, értelmezést nem igénylő és eredetileg általa is felismert tartalmú rendelkezését hagyta figyelmen kívül azzal, hogy a jogszabályi feltételek hiányában rendelte el a biztosítási intézkedést. Ez a téves jogalkalmazás a felróhatóság körébe esik, ez alól az alperes magát kimenteni nem tudta, ezért a téves jogalkalmazásból eredő kár megtérítésére köteles a Ptk.348.§-ának (1)

bekezdése, továbbá a Ptk.349.§-ának (1) és (3) bekezdése, valamint a Ptk.339.§-ának (1) bekezdése alapján.

A kiegészített tényállásból következően az I. rendű felperes ebből eredő kárának mértéke 47.925 forint, mert a téves jogalkalmazás miatt ennyivel kellett az I. rendű felperesnek végül többet fizetnie a biztosítási intézkedés hatályának megszűnésekor. A kiegészített tényállás szerint a végrehajtási lapoknak a végrehajtóhoz való megérkezésekor az I. rendű felperes tartozása a két eljárásban összesen 1.163.589 forint volt, ezzel szemben 2005. december 1-jén 1.215.514 forinttal tudta kielégíteni a végrehajtást kérők követelését, ezért a különbözetként mutatkozó 47.925 forint az az összeg, amely az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben keletkezett kára az I. rendű felperesnek.

A fentínél nagyobb összegű kára az I. rendű felperesnek a biztosítási intézkedéssel összefüggésben nem keletkezett, hiszen a fellebbezésben írt iratellenes állításával ellentétben a 2005. május 30-án érkezett két átutaláson felül egyéb összeg a zárolt bankszámlára nem érkezett, így abból nyilvánvalóan sem a felperesek megélhetése, sem egyéb kiadása nem lett volna finanszírozható.

Egyetért ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy ezen felül kártérítési felelősség az alperest nem terheli.

A 13.P.21.084/2005/18. számú végzésének meghozatalakor a Pécsi Városi Bíróság az I. rendű felperes által más perben benyújtott költségmentességi nyilatkozatot értékelve találta kielégítően valószínűsítettnek azt, hogy a követelés későbbi kielégítése veszélyben van, mert a jelen per I. rendű felperese lényegében vagyontalan és jövedelme sincs. Ez a megállapítása nem nyilvánvalóan okszerűtlen értékelésen és következtetésen alapul, ezért felróható magatartás a városi bíróság terhére nem állapítható meg. A határozatának meghozatalakor nem rendelkezett az elsőfokú bíróság azzal a hivatalos tudomással sem, hogy az I. rendű felperesnek nagy összegű, jogerős ítélettel elbírált követelése áll fenn a volt munkáltatójával szemben, amelyre a másodfokú bíróság utalt az elsőfokú bíróság végzését megváltoztató határozatának indokolásában. A biztosítási intézkedés téves elrendelése ezért a felróhatóság körén kívül esik, amelyre tekintettel az alperes a felelősség alól a Ptk.339.§-a (1) bekezdésének második mondata alapján mentesül. Egyébként ezen intézkedéssel kapcsolatban az I. rendű felperesnek többletkára nem is merült fel.

Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt is, hogy a másodfokú bíróság által 47.925 forintban meghatározott összegben felül megtéríteni követelt károk nem állnak okozati összefüggésben az alperes jogellenes, felróható magatartásával. Amennyiben ugyanis az I. rendű felperes 2005. május 30-án a számlájára beérkezett tételek jóváírását követően a végrehajtási eljárásokkal érintett és a számlavezető pénzügyintézetével szemben fennálló tartozásait nyomban kifizeti, egyéb kiadásokra lényegében nem maradt volna fedezete.

Alapítan a fellebbezés a nem vagyoni kártérítést követelő kereseteket elutasító ítéleti döntést támadó részében is. E körben a másodfokú bíróság utal az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett helyes indokokra, azok megismétlése nélkül. Az egységes ítélezési gyakorlat - az Alkotmánybíróság döntésére is figyelemmel - kizárólag személyhez fűződő jog megsértése esetén ismeri el a nem vagyoni kártérítés iránti igényt alaposnak. A felpereseknek ezért azt kellett volna bizonyítani, hogy az alperes magatartásával okozati összefüggésben valamely személyhez fűződő joguk megsérült. Az I. rendű felperes lényegében személyhez fűződő jogsértést nem is adott elő, illetőleg általánosságban az emberi méltósághoz való jogának megsértésére hivatkozott. A II. rendű felperes az egészséghez fűződő jogának megsértését, míg a III. rendű felperes a tanuláshoz és a művelődéshez való jogának sérelmét állította. Állításukat azonban semmilyen módon nem bizonyították, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a felperesek nem vagyoni kártérítés iránti igényét elutasította. A már kifejtettek szerint a felperesek az alperes terhére felróható magatartást bizonyítani nem tudtak, így az egyéb tényekre irányuló további bizonyítás lefolytatása szükségtelen lett volna, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a felperesek bizonyítási indítványának teljesítését mellőzte. A bizonyítási indítványt- jogellenes magatartás hiányában - a másodfokú bíróság sem teljesíthette.

A kifejtett indokokra is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján - utalva a Pp.254.§-ának (3) bekezdésére is - helybenhagyta.

A felperesek fellebbezése sikertelen volt, azonban az alperes a másodfokú perköltség igényéről lemondott, ezért az ítéletáblának a Pp. 78. §-ának (2) bekezdése szerint a perköltségről döntenie nem kellett.

A felperesek személyes költségmentességben részesültek, ezért a sikertelen fellebbezésükkel felmerült fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14.§-a értelmében az állam viseli.

P é c s , 2008. május 8.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Hrubí Adrienn s.k. bíró